

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 46/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti M. P., s. r. o., N. Z., ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom v Nových Zámkoch, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti M. P., s. r. o., N. Z. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2002 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti M. P., s. r. o., N. Z. (ďalej len „sťažovateľka“), podpísaná jej konateľom Ing. M. P., CSc., ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 13 C 64/01-120 z 18. októbra 2001 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre (ako odvolacieho súdu) č. k. 7 Co 441/01-129 vo veci uloženia poriadkovej pokuty 3 000,-- Sk z dôvodu

neuposlúchnutia príkazu súdu predložiť listinné dôkazy, ako aj za hrubé marenie postupu súdu v konaní.

Sťažovateľka v časti I bode 5 sťažnosti uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu jej bolo doručené 30. januára 2002 (v sťažnosti zrejme omylom uvedený rok 2001).

V petite svojej sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby

„Ústavný súd Slovenskej republiky o sťažnosti v ústavnoprávnej veci sťažovateľa: M. P. s. r. o., sídlo: N. Z., na štát: Slovenská republika - Okresný súd Nové Zámky, Rákócziho 15, za porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nútením sťažovateľa predložiť dôkazy proti sebe, takto rozhodol:

Ústavný súd sťažnosti vyhovuje.

Ústavný súd uznesenie štátu č. k. 13 C 64/01 – 120 zo dňa 18. 10. 2001 zrušuje.

Štát je povinný zaplatiť sťažovateľovi 250.000,- Sk.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala protiústavný postup vyššie menovaných všeobecných súdov, ktoré svojimi rozhodnutiami o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľke v konaní vedenom na prvostupňovom súde pod sp. zn. 13 C 64/01 mali porušiť jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Keďže sťažovateľke bolo druhostupňové rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie, doručené 30. januára 2002 (a bola jediným účastníkom konania o uložení pokuty), stalo sa predmetné rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty v zmysle ustanovenia § 159 ods. 1 v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku uvedeným dňom právoplatné.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 citovaného zákona).

Predmetná sťažnosť bola podaná 8. apríla 2002 a doručená ústavnému súdu 10. apríla 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2002